

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sfk/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2021200207
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Prof. JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:2021200207.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky - v právnej veci žalobcu: GO CARGO WORLDWIDE LTD, so sídlom 1 Hova Villas Hove, East Sussex, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, za účasti osoby zúčastnenej na konaní (sťažovateľ): Douane spol. s r. o., so sídlom Mliečany 61, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 232 319, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 1700401/103949/2021 zo dňa 01.06.2021 - v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému uzneseniu Správneho súdu v Bratislave - č. k. TT-14S/63/2021 - 136 zo dňa 5. novembra 2024 takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 09.08.2021, doručenou Krajskému súdu v Trnave dňa 12.08.2021, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1700401/103949/2021 zo dňa 01.06.2021, ktorým postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolania žalobcu a potvrdil odvolaniami napadnuté rozhodnutia Colného úradu Trnava zn. 9908/2021 zo dňa 12.01.2021, zn. 10066/2021 zo dňa 12.01.2021, zn. 10245/2021 zo dňa 12.01.2021, zn. 10344/2021 zo dňa 12.01.2021, zn. 10472/2021 zo dňa 12.01.2021, zn. 13209/2021 zo dňa 13.01.2021, zn. 13346/2021 zo dňa 13.01.2021, zn. 13469/2021 zo dňa 13.01.2021, zn. 13500/2021 zo dňa 13.01.2021, zn. 16308/2021 zo dňa 15.01.2021, zn. 16429/2021 zo dňa 15.01.2021, zn. 16655/2021 zo dňa 15.01.2021, zn. 16792/2021 zo dňa 15.01.2021, zn. 16904/2021 zo dňa 15.01.2021 a zn. 17098/2021 zo dňa 15.01.2021.
2. Správny súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením č. k. TT-14S/63/2021 - 136 zo dňa 5. novembra 2024 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „napadnuté uznesenie“) zastavil správne súdne konanie o žalobe podľa bodu 1 tohto rozhodnutia, keď v priebehu konania zistil, že žalobca bol dňa 30.07.2024 vymazaný z registra obchodných spoločností registrovaných vo Veľkej Británii.
3. Poukázal na to, že procesné podmienky predstavujú základné predpoklady na to, aby súd mohol vo veci konať a meritorne rozhodnúť, keď zároveň uviedol, že procesnou subjektivitou disponuje len taká právnická osoba v procesnom postavení žalobcu, ktorá má spôsobilosť byť nositeľom práv a povinností. Doplnil, že právnym následkom výmazu žalobcu z obchodného registra bez právneho nástupcu je strata právnej subjektivity žalobcu a na ňu nadväzujúcej procesnej subjektivity v správnom súdnom konaní. Z dôvodu absencie procesnej subjektivity žalobcu v súdnom konaní potom správny súd dospel k záveru, že ide o vadu konania, ktorú nie je možné odstrániť, a preto konanie zastavil podľa § 99 písm. b) v spojení s § 35 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“). Právo na náhradu trov konania účastníkom konania nepriznal (§170 písm. b), § 171 ods. 1 SSP).
4. Uznesenie správneho súdu napadla včas podanou správnu žalobou osoba zúčastnená na konaní (ďalej aj ako „sťažovateľ“). Podanú kasačnú sťažnosť odôvodnila ustanovením § 440 ods. 1 písm. g) SSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením veci zo strany správneho súdu.

5. Argumentácia sťažovateľa sa pritom týkala meritórnych aspektov veci. Poukazoval najmä na to, že skutkový stav danej veci nebol zistený dostatočne spoľahlivo pre prijatie relevantných skutkových a právnych záverov. Z tohto dôvodu považoval rozhodnutie (pozn.: bez uvedenia, ktoré rozhodnutie) za rozporné s ustanoveniami § 3 ods. 1 a ods. 5 Správneho poriadku v spojení s § 46 Správneho poriadku. Formuloval záver, že správne orgány skutkové okolnosti veci spoľahlivo nezistili a napriek tomu vydali rozhodnutia (predmet súdneho prieskumu), ktoré sú potom - podľa sťažovateľa - nezákonné. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil napadnuté rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec vráti na ďalšie konanie žalovanému. Navrhol tiež, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

6. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 13.02.2025, v ktorom sa tento v plnom rozsahu stotožnil so závermi správneho súdu. Navrhol, aby najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol a aby účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania.

7. Úvodom tejto časti odôvodnenia poukazuje kasačný súd na to, že napadnuté rozhodnutie správneho súdu je procesným rozhodnutím, ktorým tento správne súdne konanie zastavil. Správny súd sa teda ani „nedostal“ do fázy meritórneho prieskumu žalobou napadnutých rozhodnutí, keď tomuto postupu bránila zákonná (procesná) prekážka. Aj napriek uvedenému však sťažovateľ svoju argumentáciu koncentroval práve na meritórne aspekty veci (konkrétne - na nedostatočné zistenie skutkového stavu v rámci konania pred správnymi orgánmi).

8. Kasačnému súdu v tomto konaní neprislúcha hodnotiť vhodnosť sťažovateľom zvolenej argumentácie, ale len jej právnu relevanciu vo vzťahu k výroku rozhodnutia, ktoré bolo predmetnou kasačnou sťažnosťou napadnuté. Zjednodušene povedané, kasačný súd skúma primárne to, či v kasačnej sťažnosti riadne vznesené námietky sú spôsobilé znevažovať zákonnosť (vecnú správnosť) výroku napadnutého rozhodnutia. V súdnej veci pritom táto situácia nenastala. Ani jeden z dôvodov kasačnej sťažnosti totiž nevyvracia zákonnosť a tým aj vecnú správnosť postupu správneho súdu, ktorý konanie vo veci zastavil (k tomu pozri bod 2 tohto rozhodnutia).

9. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že senátu rozhodujúcemu v tejto veci je známe rozhodnutie iného senátu najvyššieho správneho súdu (sp. zn. 2Sfk/2/2025 zo dňa 31. marca 2025), ktorý kasačnú sťažnosť sťažovateľa za obdobných okolností odmietol (kasačná sťažnosť proti uzneseniu o zastavení konania s meritórnou argumentáciou). Odhliadnuc od právnych názorov senátu rozhodujúceho v tejto veci (bod 8 uznesenia) je však v tejto súvislosti potrebné poukázať na to, že okolnosti súdnej veci a veci, o ktorej kasačný súd rozhodol vo veci sp. zn. 2Sfk/2/2025 neboli identické, a to najmä v nasledovnej časti (zvýraznená časť): „2. Kasačná sťažnosť vôbec nerefletovala na dôvody vydania uznesenia správneho súdu o zastavení konania, respektíve z nej ani nie je zrejmé, že osoba zúčastnená na konaní aspoň eviduje skutočnosť, že konanie neskončilo meritórnym rozhodnutím (rozsudkom), keďže podanie je jednak označené ako „kasačná sťažnosť zúčastnenej osoby proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. TT-14S/81/2021-94 zo dňa 20.08.2024“ a navyše osoba zúčastnená na konaní v celom texte kasačnej sťažnosti konzistentne zotrváva na napádaní „rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. TT-14S/81/2021-94 zo dňa 20.08.2024““.

10. Na strane druhej, v súdnej veci - na rozdiel od veci sp. zn. 2Sfk/2/2025 - sťažovateľ správne označil rozhodnutie, proti ktorému kasačnú sťažnosť podal (správnym označením súdu, ktorý rozhodnutie vydal, druhu rozhodnutia - uznesenia, ako aj spisovej značky), v texte kasačnej sťažnosti správne odkazoval na predmetné rozhodnutie a z kasačnej sťažnosti je tiež nespochybniteľne zrejmé, že sťažovateľ si bol plne vedomý toho, že predmetným rozhodnutím správneho súdu došlo k zastaveniu súdneho konania („...súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti...“ - str. 2 kasačnej sťažnosti, bod 1 kasačnej sťažnosti).

11. Prihliadajúc na všetky vyššie uvedené okolnosti, kasačný senát rozhodujúci v tejto veci potom nepristúpil k odmietnutiu kasačnej sťažnosti podľa § 459 písm. e) SSP (z dôvodu absencie náležitostí kasačnej sťažnosti podľa § 445 ods. 1 písm. c) SSP - k tomu pozri bod 9 tohto uznesenia), ale meritórne skúmal relevanciu dôvodov v nej uvedených. Vzhľadom na to, že tieto neboli spôsobilé vyvrátiť zákonnosť rozhodnutia správneho súdu o zastavení súdneho konania, ako aj vychádzajúc z právneho názoru senátu rozhodujúceho v tejto veci (bod 8) v tom zmysle, že nie je úlohou kasačného súdu skúmať vhodnosť, ale len právnu relevanciu sťažovateľom zvolenej argumentácie - dôvodov kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť konajúci senát najvyššieho správneho súdu v merite zamietol (výrokom I tohto uznesenia).

12. O trovách kasačného konania (výrok II tohto uznesenia) rozhodol kasačný súd tak, že žiadnemu z účastníkov konania právo na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP) - sťažovateľ (osoba zúčastnená na konaní) bol v kasačnom konaní neúspešný, a preto mu náhrada trov konaní nepatrí (a contrario § 167 ods. 1 SSP). Na strane žalovaného súd nezistil okolnosti pre priznanie náhrady trov konania podľa § 168

SSP. V súvislosti so žalobcom kasačný súd uvádza, že zo spisu nevyplýva, že by mu vznikli v kasačnom konaní akékoľvek trovy, keď tento v priebehu konania pred správnym súdom zanikol, t. j. fakticky ani nemohol ako účastník konania v kasačnom konaní realizovať úkony, za ktoré by mu mohla byť priznaná náhrada (pozn. žalobca ako subjekt, ktorému by mohla byť priznaná náhrada trov kasačného konania fakticky v čase kasačného konania už ani neexistuje).

13. Toto uznesenie prijal senát kasačného súdu pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.